

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 listopada 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził na podstawie art. 83 ust. 1 pkt. 1 w zw. z art. 68 ust. 1 pkt. 1 lit. a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300, z późno zm.), że z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej R. B. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym od dnia 1.05.2016 r.

W uzasadnieniu ZUS podkreślił, że dla uznania określonej przedmiotowo działalności za działalność gospodarczą konieczne jest łączne zaistnienie trzech jej cech funkcjonalnych: zarobkowości, zorganizowania i ciągłości. Brak którejkolwiek z nich oznacza, że dana działalność nie może być zakwalifikowana do kategorii działalności gospodarczej. Dlatego nie uznaje się za działalność gospodarczą działalność okresowej i sporadycznej. Za przedsiębiorcę można uznać osobę, która wykonuje czynności powtarzalne tworzące pewną całość" a nie tylko pojedyncze czynności. W ocenie Zakładu wnioskodawca faktycznie nie wykonywał działalności gospodarczej od dnia 1 maja 2016 r., a rozliczanie składek z tego tytułu miało na celu jedynie uzyskanie dalszej ochrony ubezpieczeniowej i kolejnych świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Ubezpieczony nie przedłożył żadnych dokumentów potwierdzających wykonywanie działalności gospodarczej od dnia 1 maja 2016 r. W ocenie organu prowadzenie działalności gospodarczej w wyżej opisanych okolicznościach (brak dowodów potwierdzających wykonywanie działalności) świadczy o chęci uzyskania nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu. (decyzja k. 1- 4 akt ZUS)

Od powyższej decyzji ubezpieczony R. B. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika odwołanie złożył w dniu 2 stycznia 2020 r. do Sądu Okręgowego w Łodzi wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie, że wnioskodawca podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od dnia 1.05.2016 r. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. W uzasadnieniu skarżący podniósł, że rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej od 24 października 1994 r. Od dnia 15 lipca 2013 r. posiada licencję na wykonywanie transportu drogowego taksówką i wykonuje zawód taksówkarza. Od 17 lat pozostaje pod opieką psychiatryczną z powodu zaburzeń depresyjno - lękowych i napadów panicznego lęku. Od 2015 r. jego stan psychiczny uległ silnemu pogorszeniu na skutek toczącego się postępowania rozwodowego a także przebytej choroby kolana, której skutki są odczuwalne do chwili obecnej. Odwołujący podniósł, że przyjmuje leki antydepresyjne i uspokajające, a każde zaostrzenie objawów depresyjno - lękowych wiąże się u niego z koniecznością zmiany lub zwiększenia dawek ww. leków, co z kolei wyłącza go z aktywności zawodowej. Wnioskodawca podkreślił, że w okresie od 4 stycznia 2017 r. do 16 lutego 2018 r. uczestniczył w terapii indywidualnej oraz grupowej realizowanej w (...), wielokrotnie korzystał z detoksykacji. Ubezpieczony wskazał też, że w czasie kiedy przebywał na zwolnieniach lekarskich był wzywany na komisje lekarskie ZUS, które przechodził pozytywnie i bez zastrzeżeń. W trakcie trwania zwolnień lekarskich nie podejmował żadnej pracy zarobkowej a także w sposób terminowy uiszczał wszelkie składki. (odwołanie k. 12 - 19)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji. (odpowiedź na odwołanie k. 206 - 207)

Na terminie rozprawy poprzedzającej bezpośrednio wydanie wyroku z dnia 9 marca 2021 r. strony podtrzymały swoje stanowisko w sprawie a dodatkowo pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. (e – protokół z dnia 9.03.2021 r. oświadczenie pełnomocnika wnioskodawczyni 00:24:13, oświadczenie pełnomocnika ZUS 00:29:57, płyta CD k. 264)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca R. B. z zawodu jest krawcem. (bezsporne)

W 1998 r. ubezpieczony uzyskał pierwszą licencję na wykonywanie transportu drogowego taksówką zaś od 15 lipca 2013 r. uzyskał on kolejną licencję w tym zakresie. (licencja nr (...) k. 202, zeznania wnioskodawcy 00:03:30, płyta CD k. 228 w zw. z 00:15:42, k. 264)

Ubezpieczony posiada wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (...) z datą rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej pod firmą (...) R. B.- od dnia 24.10.1994 r. (wydruk z (...) k.2 akt ZUS)

Z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności wnioskodawca zgłosił się jako płatnik składek oraz dokonał zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego od 31 grudnia 1998 r. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa niż 60% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. (okoliczność bezsporna)

Początkowo przedmiotem działalności gospodarczej było krawiectwo, następnie budownictwo, od 1998 r. także transport taksówką osobową a obecnie budownictwo. W spornym okresie przedmiotowa działalność dotyczyła tylko i wyłącznie taksówki osobowej. Od 2014 r. ubezpieczony bardziej intensywnie wykonywał działalność w zakresie prowadzenia taksówki. Nie miał zawartej umowy z żadną korporacją a zlecenia otrzymywał głównie od znajomych, którzy handlowali na rynkach w Tuszynie i G., bo tam prowadził on również krawiectwo. Wnioskodawca prowadził działalność jednoosobową i nie zatrudniał pracowników. (zeznania wnioskodawcy 00:03:30, płyta CD k. 228 w zw. z 00:15:42, k. 264, zeznania świadka E. B. 00:31:13 – 00:34:42, płyta CD k. 228)

Wnioskodawca od około 1999 r. leczy się psychiatrycznie z powodu zaburzeń depresyjno - lękowych i napadów panicznego lęku. Od 27 października 2015 r. ubezpieczony rozpoczął ponownie leczenie w (...) i w związku z tym zażywał leki antydepresyjne, uspakajające i nasenne. (historia choroby z PZP k. 159 – 199, zaświadczenie lekarskie z dnia 8.10.2016 r. k. 200)

Nadto wnioskodawca cierpi na chorobę alkoholową. W okresie od 4 stycznia 2017 r. do 16 lutego 2018 r. uczestniczył on w terapii indywidualnej oraz grupowej realizowanej w (...) i wielokrotnie korzystał z detoksykacji. (dokumentacja medyczna z Wojewódzkiej (...) w Ł. k. 247, dokumentacja medyczna z Miejskiego Centrum (...) k. 245)

Sporny okres był bardzo trudnym okresem dla wnioskodawcy ze względu na występujące u niego problemy natury osobistej i zdrowotnej. Zakończył on wówczas sprawę rozwodową, nastąpił podział wspólnego majątku a małżonka odsunęła go od wychowania wspólnych dzieci. Na skutek powyższego wnioskodawca ponownie cierpiał na zaburzenia depresyjne i stany lękowe. W 2016 r. znowu się ożenił jednak, mimo to nadal zażywał leki antydepresyjne. Dodatkowo chorował wówczas na schorzenie kolana. W 2015 r. odbył operację kolana, która nie przebiegła pomyślnie i miał on komplikacje zdrowotne z tym związane. Wnioskodawca chodził o kulach a następnie nosił na nodze ortezę. (zeznania wnioskodawcy 00:03:30, płyta CD k. 228 w zw. z 00:15:42, k. 264, zaświadczenie lekarskie z dnia 8.10.2016 r. k. 200, zeznania świadka D. B. (1) 00:24:59, płyta CD k. 228, zeznania świadka E. B. 00:31:13 – 00:34:42, płyta CD k. 228, zeznania świadka D. B. (2) 00:06:13, płyta CD k. 264, dokumentacja medyczna z (...). Spółka z o.o. k. 250, historia wizyt k. 251 - 260)

Ubezpieczony był niezdolny do pracy w następujących okresach: od 4 maja do 26 września 2016 r., od 5 października 2016 r. do 13 marca 2017 r., od 21 marca do 18 września 2017 r., od 25 września 2017 r. do 28 stycznia 2018 r., od 1 lutego do 31 lipca 2018 r., od 6 do 19 sierpnia 2018 r., od 24 sierpnia 2018 r. do 21 lutego 2019 r., od 28 lutego do 28 sierpnia 2019 r. (bezsporne, a nadto zestawienie zaświadczeń k. 232 – 232 verte)

W przerwach między kolejnymi zwolnieniami lekarskimi po odstawieniu leków antydepresyjnych wnioskodawca nie był w stanie pracować. Drętwiała mu prawa noga i miał problemy z siedzeniem w samochodzie. Nie mógł ze względów psychicznych na dłuższy czas odstawić leków, gdyż czuł się bez ich działania zdecydowanie gorzej, miał obniżony nastrój, wracały mu lęki.

Wnioskodawca przed zwolnieniem lekarskim od 4 maja 2016 roku świadczył usługi przewozu tylko do 20 kwietnia 2016 roku. Jedynie na okres do kilku dni wnioskodawca był w stanie odstawić leki antydepresyjne i nasenne. W

dniach 28.09.2016 r., 29.09.2016 r., 30.09.2016 r., 1.10.2016 r. ubezpieczony odbył kursy taksówką, za które to usługi wystawił paragony fiskalne. Wnioskodawca odbył te przejazdy na skutek telefonów klientów. Następnie nieprzerwanie zażywał X. oraz lek nasenny – hydroksyzynę. Z uwagi na zażywanie leków oraz na schorzenie kolana nie mógł on realizować przejazdów. Wnioskodawca w spornym okresie nie powierzył nikomu prowadzenia taksówki w ramach swojej działalności. Samochód - taksówka stał i nie był używany. Wnioskodawca nie mógł sam prowadzić, bo miał ortezę, nie nadawał się też do prowadzenia pojazdu, gdyż, był pod wpływem leków psychotropowych, nie jeździł nawet do sklepu, czy lekarza. O zrobienie zakupów prosił rodzinę, mimo, że najbliższy sklep był położony przy jego bloku mieszkalnym. (historia choroby z PZP k. 159 – 199, zeznania wnioskodawcy 00:03:30- 00:17:39, płyta CD k. 228 w zw. z 00:15:42, k. 264, zeznania świadka D. B. (1) 00:24:59, płyta CD k. 228, zeznania świadka E. B. 00:31:13 – 00:34:42, płyta CD k. 228, zeznania świadka D. B. (2) 00:06:13 – 00:11:38, płyta CD k. 264, kopie paragonów fiskalnych k. 119 – 157)

Ubezpieczony nie zgłaszał zawieszenia, ani przerw w prowadzeniu działalności gospodarczej. (bezsporne)

Obecnie stan zdrowia wnioskodawcy się poprawił i od 28.01.2020 r. nie przebywa on na zwolnieniu lekarskim. Nie wyrejestrował on działalności gospodarczej, lecz zmienił jej profil. Świadczy on aktualnie usługi w zakresie wykonywania posadzek żywicznych na zewnątrz i wewnątrz budynku oraz sprzedaje artykuły z żywic. W marcu 2020 roku zakupił on busa do działalności gospodarczej i otworzył stronę internetową. Teraz prowadzi sprzedaż internetową. Od 2020 r. nie ma już taksówki, sprzedał ten samochód. (zeznania wnioskodawcy 00:03:30, płyta CD k. 228 w zw. z 00:15:42, k. 264)

Wnioskodawca z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej uiszczał terminowo składki na ubezpieczenia społeczne. (okoliczność bezsporna)

Na skutek przeprowadzonej przez organ rentowy kontroli u płatnika, decyzją z dnia 19 listopada 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził na podstawie art. 83 ust. 1 pkt. 1 w zw. z art. 68 ust. 1 pkt. 1 lit. a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300, z późno zm.), że z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej R. B. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym od dnia 1.05.2016 r. (decyzja k. 1- 4 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności o dokumenty zawarte w aktach sprawy a w szczególności kopie paragonów fiskalnych, zestawienia zaświadczeń lekarskich, dokumentację medyczną z przebiegu chorób i leczenia wnioskodawcy oraz w załączonych do akt sprawy aktach ZUS z przebiegu kontroli w firmie wnioskodawcy a nadto o zeznania wnioskodawcy R. B. oraz świadków: D. B. (1), E. B. i D. B. (2) – członków jego rodziny.

Podkreślić należy, że wyżej wymienieni uczestnicy postępowania przyznali, że nie byli naocznymi świadkami wykonywania przez ubezpieczonego czynności w spornym okresie a potwierdzili jedynie, że w tym czasie R. B. cierpiał na schorzenie natury psychiatrycznej oraz chorobę kolana, które uniemożliwiały mu wykonywanie pracy, zaś ewentualne wykonane czynności powinny wynikać z dokumentacji w postaci paragonów fiskalnych.

Natomiast z zeznań samego wnioskodawcy wynika bezsprzecznie, że fakt rzeczywistego prowadzenia przez niego działalności gospodarczej w spornym okresie wykluczał jego stan zdrowia (zażywanie leków psychotropowych oraz orteza na nodze), co potwierdza przedstawiona dokumentacja lekarska a także załączone paragony fiskalne.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie R. B. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 5 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r., poz. 266 ze zmianami) osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą

działalność na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

W myśl art. 8 ust. 6 pkt. 1 ustawy systemowej za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Okres podlegania obowiązkowi ubezpieczeń określa przepis art. 13 pkt. 4 cytowanego aktu prawnego zgodnie, z którym osoby prowadzące pozarolniczą działalność obowiązkowo podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Należy wskazać, że w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 ze zm.) istotą działalności gospodarczej jest jej prowadzenie w sposób zorganizowany, zarobkowy we własnym imieniu i w sposób ciągły.

Dla uznania określonej działalności za działalność gospodarczą, konieczne jest łączne spełnienie trzech warunków. Po pierwsze, dana działalność musi być działalnością zarobkową, po drugie, działalnością wykonywaną w sposób zorganizowany oraz, po trzecie, w sposób ciągły

Do cechy działalności gospodarczej zaliczyć należy:

- a) zawodowy (zatem nie amatorski, nie okazjonalny) charakter działalności;
- b) podporządkowanie się zasadom racjonalnego gospodarowania (regułą opłacalności i zysku);
- c) powtarzalność działań (standaryzacja transakcji, seryjność produkcji, stała współpraca);
- d) uczestnictwo w obrocie gospodarczym. (vide uchwała Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 1991 roku, III CZP 117/91, OSP 1992, z. 11-12, poz. 235, wyrok NSA w wyroku z dnia 4 lutego 2000 roku, I SA/Lu (...), I SA/Lu (...), niepubl.)

Czasowe granice prowadzenia działalności gospodarczej oraz podlegania z tego tytułu obowiązkowi ubezpieczenia społecznego wyznacza wpis do ewidencji działalności gospodarczej. Istnienie wpisu do ewidencji wprawdzie nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej, jednakże wpis ten prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji, która nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, jest traktowana jako prowadząca taką działalność. Domniemanie to może być obalone w drodze przeprowadzenia przeciwdowodu, który obciąża stronę twierdzącą o faktach przeciwnych twierdzeniom wynikającym z domniemania. Do sfery ustaleń faktycznych należy czy działalność gospodarcza rzeczywiście jest wykonywana, czy też zaprzestano jej prowadzenia, co powoduje wyłączenie z obowiązku ubezpieczenia. Obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność - w tym działalność gospodarczą - wynika, bowiem z faktycznego prowadzenia tej działalności.

Działalność gospodarcza jest faktem, kategorią o charakterze obiektywnym, nie konstytuuje jej zatem wpis bądź jego brak do odpowiedniego rejestru. (vide wyrok WSA w Gdańsku z dnia 16 grudnia 2010 roku, sygn. akt III SA/Gd 556/10, opubl. LEX nr 756387)

Fakt prowadzenia działalności gospodarczej, a nie wpis do ewidencji przesądza o istnieniu obowiązku ubezpieczenia. (wyrok WSA w Warszawie z dnia 26 lipca 2006 roku, sygn. akt VII SA/Wa 686/06)

Działalność ta nie może mieć charakteru przypadkowego, okazjonalnego. W świetle poglądu ugruntowanego w judykaturze, który Sąd w niniejszej sprawie w pełni podziela: prowadzenie działalności gospodarczej polega nie tylko na faktycznym wykonywaniu zleconej pracy, ale także na stworzeniu odpowiednich warunków do jej wykonywania:

poszukiwaniu zleceniodawców, organizowaniu przyszłych prac, oczekiwaniu na zamówienie. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 17 lipca 2003 r., II UK 111/03, Monitor Prawa Pracy 2004 nr 7; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2006 r., I UK 289/05, opubl: OSNAPiUS rok 2007, Nr 11-12, poz. 168)

Wykonywanie działalności gospodarczej obejmuje nie tylko faktyczne wykonywanie w celu zarobkowym czynności należących do zakresu tej działalności, lecz także czynności zmierzających do zaistnienia takich czynności gospodarczych (czynności przygotowawcze), np. poszukiwanie klientów, zamieszczanie ogłoszeń w prasie, posiadaniu lokalu i narzędzi służących do jej prowadzenia, załatwianie spraw urzędowych. Wszystkie te czynności pozostają w ścisłym związku z działalnością usługową, zmierzają bowiem do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania, a w rezultacie podjęcia czynności zmierzających bezpośrednio do rozpoczęcia prowadzenia działalności (vide wyrok SA w Białymstoku z dnia 5 marca 2018 r., III AUa 264/17, opubl. L.).

Prowadzenie tej działalności występuje zarówno w okresach faktycznego wykonywania usług, jak też w okresach wykonywania innych czynności związanych z działalnością - poszukiwanie nowych klientów, zamieszczanie ogłoszeń w prasie, załatwianie spraw urzędowych. Wszystkie te czynności pozostają w ścisłym związku z działalnością usługową prowadzoną przez wnioskodawcę, bowiem zmierzają do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania. Wnioskodawca sam dysponuje swoim czasem przeznaczonym na wykonywanie działalności, i może go wykorzystać na bezpośrednie świadczenie usług, na czynności pomocnicze, wreszcie może swój czas wykorzystać. (tak wyrok SA w Białymstoku z dnia 17 grudnia 2003 r., IIIAUa (...), opubl. L.)

Podkreślić w tym miejscu trzeba, że w orzecznictwie przyjęto także, iż zarobkowy charakter działalności gospodarczej jest spełniony nie tylko wtedy, gdy z działalności osoba ubezpieczona osiąga wymierne dochody, ale także wtedy, gdy tych dochodów się nie osiąga, co może być również długotrwałym zjawiskiem. Przesłanka zarobkowego charakteru działalności zostanie spełniona wtedy, gdy jej prowadzenie przynosi rzeczywisty zysk, ale również wówczas, gdy pomimo jego nieosiągnięcia, przedsiębiorca nastawiony był na uzyskanie dochodu (tak min. wyrok SA w L. z dnia 19 września 2017 r., III AUa 1315/16).

Nie jest konieczne faktyczne osiąganie dochodów z danej działalności. Przynoszenie strat przez daną działalność (zarówno przejściowo, jak i w dłuższych okresach) nie pozbawia jej statusu działalności gospodarczej. Należy bowiem liczyć się z możliwością nieuzyskania przychodu z prowadzonej działalności gospodarczej, czyli poniesienia straty. Tym samym o zarobkowym charakterze działalności gospodarczej nie decyduje faktyczne osiągnięcie zysku, lecz zamiar jego osiągnięcia (cel). (vide wyrok SA w Łodzi z dnia 22 lutego 2017 r., III AUa 350/16)

Przekładając powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że wnioskodawca R. B. nie wykazał, że od dnia 1.05.2016 r. faktycznie nadal prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą. Podkreślić należy, iż zaprzestał jej prowadzenia już od 21 kwietnia 2016 roku, a zatem na około 2 tygodnie przed okresem zwolnienia lekarskiego.

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego od 27 października 2015 r. ubezpieczony rozpoczął ponownie leczenie w (...), bo nadal cierpiał na zaburzenia depresyjne i stany lękowe mające związek z przebytą sprawą rozwodową. W związku z tym zażywał leki antydepresyjne, uspokajające i nasenne.

Nadto wnioskodawca cierpiał na chorobę alkoholową. W okresie od 4 stycznia 2017 r. do 16 lutego 2018 r. uczestniczył on w terapii indywidualnej oraz grupowej realizowanej w (...) i wielokrotnie korzystał z detoksykacji. Dodatkowo w spornym okresie leczył się na schorzenie kolana. W 2015 r. odbył operację kolana, która nie przebiegła pomyślnie i miał on komplikacje zdrowotne z tym związane – częściowo utracił sprawność w prawej nodze. Chodził o kulach a następnie nosił ortezę.

Jak sam wnioskodawca przyznał w spornym okresie nie był w stanie prowadzić działalności gospodarczej.

Już sam stan psychiczny wnioskodawcy absolutnie uniemożliwiał mu normalne funkcjonowanie a tym bardziej faktyczne prowadzenie przez niego działalności gospodarczej, w tym wykonywanie zarówno czynności zmierzających

do realizacji zadań należących bezpośrednio do zakresu prowadzonej działalności jak i też zmierzających do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania.

W spornym okresie działalność wnioskodawcy dotyczyła tylko i wyłącznie transportu taksówką.

Z uwagi zaś na zażywanie leków: antydepresyjnych, uspakajających, nasennych oraz ze względu na przewlekłe schorzenie kolana nie mógł on realizować przejazdów taksówką.

W przerwach między kolejnymi zwolnieniami lekarskimi po odstawieniu leków antydepresyjnych nie mógł on pracować, bo drętwiała mu prawa noga i miał problemy z siedzeniem w samochodzie. Dodatkowo jak wynika z zapisu w dokumentacji medycznej z (...) ubezpieczony nie był w stanie odstawić leków na dłużej, niż maksymalnie do kilku dni, gdyż czuł się bez ich działania zdecydowanie gorzej, miał obniżony nastrój, wracały mu lęki.

Z dokumentacji w postaci kopii paragonów fiskalnych wynika, że jedynie w dniach 28.09.2016 r., 29.09.2016 r., 30.09.2016 r., 1.10.2016 r. (nawet nie w całym pierwszym okresie przerwy między zwolnieniami lekarskimi od 27.09.2016 r. do 4. (...)) tylko na skutek telefonów klientów, ubezpieczony odbył kursy taksówką. Następnie nie wykonał już żadnych czynności. Nieprzerwanie zażywał leki: X., hydroksyzynę. Wnioskodawca nie mógł prowadzić pojazdu, bo miał ortezę, nie nadawał się też do prowadzenia pojazdu gdyż, był pod wpływem leków psychotropowych. Nie jeździł nawet do sklepu, czy lekarza. O zrobienie zakupów prosił rodzinę, mimo, że najbliższy sklep był położony przy jego bloku mieszkalnym.

Dodatkowo także w spornym okresie ubezpieczony nie zatrudniał żadnych osób, w tym pracowników bądź zleceniodawców, którzy mogliby go czasowo zastąpić. Samochód - taksówka stał i nie był przez nikogo używany.

W konsekwencji powyższego w niniejszym postępowaniu ubezpieczony nie przedłożył żadnych dokumentów potwierdzających, że w spornym okresie wykonywał czynności, poza jedynie kopiami paragonów fiskalnych dotyczących czterech dni: 28.09.2016 r., 29.09.2016 r., 30.09.2016 r., 1.10.2016 r. Pozostałe paragony nie odnoszą się zaś do spornego okresu, lecz do okresu wcześniejszego.

Brak jest też świadków klientów firmy, którzy mogliby potwierdzić, że ubezpieczony faktycznie wykonywał w przerwach między zwolnieniami lekarskimi na ich rzecz jakiegokolwiek czynności.

W tym stanie rzeczy przyjąć należy, że w spornym okresie wnioskodawca co najwyżej wykonał pewne czynności okazjonalnie (przewóz klientów w dniach: 28.09.2016 r., 29.09.2016 r., 30.09.2016 r., 1.10.2016 r.), co nie objęło nawet całego pierwszego okresu przerwy między zwolnieniami. W tym przypadku nawet nie sposób mówić więc o powtarzalności działań (standaryzacji transakcji, seryjność, stałej współpracy). Brak jest dowodów, że wnioskodawca wykonywał swoje czynności stale, że stanowiły one jego codzienną pracę, tj. powtarzaną z regularną częstotliwością. Sporadycznie podejmowane czynności nie mieszczą się zaś w pojęciu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Firma (...) z pewnością nie uczestniczyła w spornym okresie w obrocie gospodarczym.

Na podkreślenie zasługuje też wysokość podstaw wymiaru składek na ubezpieczenia w relacji do obrotów firmy wnioskodawcy. Ubezpieczony zadeklarował podstawę wymiaru składek nie niższą, niż 60% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, podczas, gdy w spornym okresie ponosił jedynie koszty stałe związane z działalnością, takie jak w szczególności: amortyzacja samochodu.

Brak zatem także kolejnej z podstawowych cech działalności gospodarczej takiej jak, podporządkowanie się zasadom racjonalnego gospodarowania (regułom opłacalności i zysku).

Mając na względzie powyższe przyjąć należy, że w okresie od dnia 1.05.2016 r. R. B. nie wykonywał pozarolniczej działalności gospodarczej.

Formalne posiadanie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej oraz zgłoszenie się wnioskodawcy do ubezpieczeń społecznych miało jedynie na celu umożliwienie skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

W systemie ubezpieczeń społecznych obowiązuje zaś zasada solidaryzmu. Solidaryzm oznacza urzeczywistnienie idei samopomocy społecznej poprzez udzielanie świadczeń osobom znajdującym się w potrzebie, z funduszu wypracowanego wspólnym wysiłkiem ubezpieczonych. Oznacza to, że płacą wszyscy, a korzystają tylko ci którzy zostali dotknięci ryzykiem socjalnym. (por. W. Muszański Ubezpieczenie społeczne, Warszawa 2004)

Tymczasem działania R. B. zmierzały do tego, aby osiągnąć nieuzasadnione świadczenia z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych osób ubezpieczonych.

W konsekwencji skoro wnioskodawca faktycznie nie prowadził pozarolniczej działalności gospodarczej w okresie od dnia 1.05.2016 r., to organ rentowy w zaskarżonej decyzji prawidłowo uznał, że w spornym okresie nie podlegał on ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu tej działalności.

Mając powyższe na uwadze Sąd w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 kpc w wyroku oddalił odwołanie R. B., uznając tym samym prawidłowość wydanej w dniu 19 listopada 2019 r., decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł..

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

29 IV 2021 roku.

K.B